

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/168/2022
Identifikačné číslo spisu:	4418204890
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4418204890.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Z. narodenej A., zastúpenej spoločnosťou Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom v Nových Zámkoch, Pribinova 9, IČO: 36813401, proti žalovaným 1/ lime finance, a.s., so sídlom v Nitre, Štefánikova 9, IČO: 50377159, zastúpenému spoločnosťou Advokátskou kanceláriou AKMB, s.r.o., so sídlom v Nitre, Štefánikova 9, IČO: 52360458, 2/ 1. konsolidačná, spol. s.r.o., so sídlom v Nitre, Radlinského 2, IČO: 43987397, zastúpenému advokátom JUDr. Ondrejom Brlášom, Nitra, Štefánikova trieda 52, 3/ I., narodenému Z. o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 18C/62/2018, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2022 sp. zn. 8Co/17/2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaní 1/ až 3/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 06. marca 2020, č. k. 18C/62/2018-406 návrh právnej zástupkyne žalobkyne na prerušenie konania zamietol; žalobu zamietol; a určil že žalovaní v prvom, v druhom a v treťom rade majú voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyňa sa žalobou doručenou na súd 26. 09. 2018 domáhala, aby súd určil, že opakovaná dobrovoľná dražba konaná dňa 30. 08. 2018 je neplatná.

1.1. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol, že rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 25Co/180/2017 zo dňa 29. 11. 2017 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 14C/541/2015-187 zo dňa 17. 10. 2016, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkýň (aj žalobkyne v tomto konaní) o neplatnosť zmluvy o Easy top úvere, zmluvy o zriadení záložného práva, zmluvy o postúpení pohľadávok a tak isto povinnosti žalovaných zdržať sa výkonu záložného práva. Námietky žalobkyne voči dražbe, ktorá prebiehala dňa 30. 08. 2018 boli formulované vo viacerých bodoch. Žalobkyňa namietala, že dražba nebola verejná, resp. že sa na dražbe verejnosť mohla zúčastniť iba obmedzene. Táto skutočnosť nebola v priebehu konania preukázaná. Z vykonaného dokazovania mal súd

preukázané, že oznámenie o opakovanej dražbe bolo riadne a včas zverejnené, z výpovede zástupkyne dražobníka a zo zvukovej nahrávky mal súd preukázané, že dražba sa uskutočnila na notárskom úrade JUDr. H., dražobná miestnosť bola riadne a včas otvorená a sprístupnená verejnosti. Skutočnosť, že syn žalobkyne sa na dražbu dostavil až po jej skončení, nemôže mať vplyv na neplatnosť dražby. Žalobkyňa ďalej namietala, že dražba nemohla prebehnúť v súlade so zákonom, pretože prebehla veľmi rýchlo. Súd v tejto súvislosti uviedol, že zákon o dobrovoľných dražbách neobsahuje žiadne ustanovenie o tom, koľko má dražba trvať. Zo zvukovej nahrávky bolo jednoznačne preukázané, že zástupkyňa dražobníka vykonala všetky potrebné úkony predpísané zákonom o dražbách. Vzhľadom na skutočnosť, že sa dražby zúčastnil iba jeden dražobník je pochopiteľné, že dražba trvala iba 5 minút. Súd poznamenal, že časový údaj o skončení dražby zaznamenaný v notárskej zápisnici, resp. rozdiel medzi číselným vyjadrením časového údaju a slovným vyjadrením časového údaju bol iba chybou v písaní, ktorý bol následne opravený osvedčením o oprave notárskej zápisnice. Priebeh dražby mal súd dostatočne preukázaný zvukovou nahrávkou a výpoveďami žalovaného v treťom rade a svedkyne V. Q.. Právna zástupkyňa žalobkyne v priebehu konania netrvala na výsluchu notárky N.. H. a jej asistentky resp. na výsluchu syna žalobkyne, preto súd nerozhodoval o vykonaní dôkazu výsluchom týchto svedkov osobitným uznesením. Žalobkyňa ďalej namietala, že zápisnica o dražbe neobsahuje poučenie podľa § 29 ods. 2 Zákona o dražbách. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že toto poučenie sa v zápisnici zo dňa 30. 08. 2018 nachádza na štvrtej strane zápisnice v bode 3. Žalobkyňa namietala, že jej nemal byť doručený znalecký posudok, ktorý mal byť doručovaný s prihliadnutím na príslušné ustanovenia O.s.p., ktoré sú obsiahnuté v § 10 Zákona o dražbách, resp. v odkaze na osobitný predpis, ktorý má byť Občiansky súdny poriadok. Súd konštatuje, že s účinnosťou od 01. 07. 2016 ako procesný predpis pre občianske konanie pred súdom platí Civilný sporový poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Doručenia znaleckého posudku žalobkyni, teda muselo prebiehať § 111 C.s.p., podľa § 111 ods. 3 C.s.p. sa písomnosť považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky za doručenie, a to aj vtedy, ak sa o tom adresát nedozvie. Súd mal jednoznačne preukázané, že znalecký posudok bol žalobkyni doručovaný spolu s listom zo dňa 15. 5. 2018 tak, ako je uvedené v bode 16. odôvodnenia tohto rozsudku. Bol preukázateľne doručovaný na adresu trvalého pobytu žalobkyne uvedenú v REGOB. Skutočnosť, že žalobkyňa v odbernej lehote znalecký posudok neprevzala, nemôže byť na ťarchu platnosti vykonania dražby. Súd konštatoval, že každý kto si berie hypotekárny úver musí počítať s tým, že ak nebude úver riadne splácať, môže veriteľ pristúpiť k realizácii záložného práva k nehnuteľnosti, ktorou dlžník za splácanie hypotéky ručí. Jednou z možností vymoženía pohľadávky z hypotekárneho úveru je realizácia predaja založenej nehnuteľnosti podľa zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý je súčasťou platného právneho poriadku Slovenskej republiky. Zákon o dobrovoľných dražbách nie je v rozpore s ústavou Slovenskej republiky (rozhodnutie Ústavného súdu PL ÚS 23/2004) ani s právom Európskej únie (porovnaj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C34/13 Kušionová). Pokiaľ zákonodarcia tento zákon nezmení je záväzný pre každého a súdom ostáva iba možnosť preveriť (po podaní žaloby o neplatnosť dražby), či bol pri dražbe dodržaný zákonný postup všetkými zúčastnenými osobami. Z vykonaného dokazovania mal teda súd preukázané, že znalecký posudok bol žalobkyni doručený v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p., dražba bola verejná, prebehla v súlade so všetkými náležitosťami upravenými zákonom o dražbách. Notárska zápisnica obsahovala všetky podstatné náležitosti predpísané zákonom. Súd preto žalobu v plnom rozsahu zamietol.

1.2. Následne súd prvej inštancie (doplňacím) rozsudkom zo 07. decembra 2021, č. k. 18C/62/2018-588 rozhodol tak, že zrušil neodkladné opatrenie vyhlásené uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/62/2018-182 dňa 06. 02. 2019, ktorým zakázal žalovanému v treťom rade I.. I. R., narodenému F. predať, darovať, previesť na inú osobu, zaťažiť záložným, alebo iným vecným právom či vecným bremenom, ako aj dať do prenájmu alebo podnájmu nehnuteľnosti v katastrálnom území T., zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, Katastrálneho odboru na liste vlastníctva číslo XXXX, ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, parc. č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², parc. č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XX m² a stavby - dom so súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X a garáž so súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X a strpieť užívanie týchto nehnuteľností žalobkyňou, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci žaloby o určenie neplatnosti opakovanej dražby, ktoré je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod č. k. 18C/62/2018 odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalobkyne, rozsudkom z 31. marca 2022 sp. zn. 8Co/17/2022 rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s doplniacim rozsudkom potvrdil; žalovanému 1/ nárok na náhradu odvolacieho konania proti žalobkyni nepriznal; a žalovaným 2/ a 3/ priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

2.1. Odvolací súd konštatoval, že Zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v ust. § 21 ods. 2 upravuje možnosť požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby v prípade osôb, ktoré tvrdia, že tým boli dotknuté na svojich právach za podmienky, že spochybňujú platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona. Z uvedeného zákonného ustanovenia (ako i z dôvodovej správy) nevyplyva možnosť súdu určiť neplatnosť dražby pre akékoľvek porušenie ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko vyžaduje, aby osoba žalujúca neplatnosť dražby tým bola zároveň (nevyhnutne) dotknutá na svojich právach, čo je vždy úlohou súdu posúdiť v konkrétnej veci a konkrétnych okolnostiach, či v spore preukázané porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách dosiahlo takú intenzitu a dôsledky, že tým došlo k právne významnému dotknutiu na právach žalujúcej osoby. V kontexte uvedeného odvolací súd posudzoval odvolacie dôvody žalobkyne a dospel k záveru, že sú nedôvodné pre ňou požadovanú zmenu rozsudku a doplnacieho rozsudku. Čo sa týka ďalších pochybností žalobkyne o zákonnosti dražby s ohľadom na kontakt vydražiteľa so žalovaným v 2. rade, ako aj samotnou licitátorkou, mal odvolací súd za to, že žalobkyňa jednak konkrétny vplyv tohto tvrdeného kontaktu na priebeh dražby a porušenie jej práv neuviedla, teda konkrétne nešpecifikovala v čom uvedený kontakt mal viesť k jej poškodeniu, pričom je tiež potrebné dodať, že počas predmetnej dražby k zníženiu vyvolávacej ceny nedošlo. Uvedený kontakt, preto na priebeh a výsledok dražby žiadny vplyv nemal, keď otázka vydražiteľa na možné zníženie ceny podľa názoru odvolacieho súdu nepredstavovala pokus ovplyvniť výsledok dražby. Prítomnosť tretej osoby na dražbe - právneho zástupcu žalovaného, rovnako vplyv na priebeh a výsledok dražby nemala a nemožno teda hovoriť o tom, že len v dôsledku toho, bola žalobkyňa na svojich právach dotknutá. Okolnosti po dražbe sú pre posúdenie priebehu a výsledku dražby nepodstatné a rovnako tak je tomu aj v prípade akýchkoľvek vyjadrení sa k majetkovým pomerom žalobkyne. Ohľadom výčitky žalobkyne k absencii poučení, odvolací súd poukazuje na to, že ani takáto absencia nebola v jej neprospech a teda nemožno hovoriť, že by tým práve ona bola dotknutá na svojich právach, keď uvedené by mohlo byť právne významné v prípade žaloby vydražiteľa o neplatnosť dražby. Ohľadom nedoručenia znaleckého posudku do dispozície žalobkyne platí to, čo uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, čo žalobkyňa argumentačne skutkovo a právne nespochybnila, keďže k použitej argumentácii súdu odvolacie dôvody konkrétne nesmerovali. Čo sa týka žalobkyňou tvrdeného „výrazného podhodnotenia“ ceny v znaleckom posudku odvolací súd poukazuje na to, že túto žalobkyňa poznala už pred dražbou, a že toto nepredstavuje porušenie zákona o dobrovoľnej dražbe, keď ide o výlučnú zodpovednosť znalca za ním podaný znalecký posudok, teda ani prípadné podhodnotenie, resp. nesprávnosť v ocenení predmetu dražby znalcom v tomto spore - navyše nepreukázané, nepredstavuje porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách. Treba tiež poukázať na to, že žalobkyňa (napriek výzve) znalcovi nehnuteľnosť nesprístupnila, čím mu sťažila vypracovanie posudku, a že uvedené mohlo mať vplyv aj na rozsah (počet) záujemcov o dražbu samotnú. Odvolací súd tiež nevzhliadol znaky neobjektívneho priebehu dražby, uvedené považuje iba za subjektívne a účelové tvrdenie žalobkyne; možnosť ovplyvnenia dražby nestačí, v spore sa musí preukázať to, že sa tak skutočne aj stalo. Predložená SMS komunikácia (zo 17. 12. 2018) podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje neprípustnú novotu v odvolacom konaní, keď bola i nespôsobilá privodiť požadovanú zmenu rozhodnutia.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Dovolateľka uviedla, že odvolací súd sa s námietkami žalobkyne vysporiadal v bode 17. odôvodnenia rozsudku tak, že s poukazom na ust. § 21 ZoDD nebola žalobkyňa porušením uvedených princípov a zásad dražby dotknutá na svojich právach, v dôsledku čoho nevzhliadol odvolací súd v dôvodoch, ktoré uvádzala žalobkyňa neplatnosť dražby. Žalobkyňa sa s týmto právnym názorom nestotožňuje. Je toho názoru, že samotné porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách nemusí byť nevyhnutne v priamej súvislosti s právami žalobkyne. Uviedol, že absencia poučení nebola v

neprospech žalobkyne, z ktorého dôvodu sa ona nemôže dovolávať neplatnosti dražby a žeby tak z toho dôvodu mohol urobiť vydražiteľ. Pokiaľ by dôvody neplatnosti dražby boli dané pre porušenie ustanovení zákona o dražbách ako to žalobkyňa tvrdí, je takáto skutočnosť podľa názoru žalobkyne dôvodom pre vyslovenie neplatnosti dražby. K otázke, kedy je porušenie zákona o dražbách príčinou priameho dotknutia sa na právach žalobkyne sa podľa názoru žalobkyne dovolací súd doposiaľ nevyjadroval, z ktorého dôvodu vzhľadom na túto skutočnosť žalobkyňa dovolací dôvod. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je žalobkyňa toho názoru, že odvolací súd nesprávne posúdil vec po právnej stránke, keď rozpor notárskej zápisnice so zákonom a nedovolený postup pri priebehu dražby nevyhodnotil vo vzťahu k celému procesu dražby, ale subjektívne len vo vzťahu k žalobkyni, či priamo na jej osobu tieto prípadné nezákonnosti mohli mať vplyv. S týmto názorom sa žalobkyňa nestotožňuje a z uvedeného dôvodu má za to, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nie je správny. Dovolateľka navrhuje, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje, aby dovolací súd zaviazal žalovaných na zaplatenie náhrady trov dovolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že súd postupoval správne a v súvislosti s uvedeným poukázal na znenie ust. § 21 ods. 2 ZoDD. Už zo samotného znenia predmetného ustanovenia vyplýva, že aktívne legitimovaná na podanie žaloby o neplatnosť dobrovoľnej dražby je osoba, ktorá tvrdí, že porušením ZoDD bola dotknutá na svojich právach. Je preto logické, že súd musel v konaní skúmať či skutočne došlo k porušeniu práv žalobkyne a nie iných osôb. Podľa názoru žalovaného 1/ žalobkyňa nebola aktívne legitimovaná na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. K tvrdeniu dovolateľky, že k otázke, kedy je porušenie zákona o dražbách príčinou priameho dotknutia sa na právach žalobkyne sa podľa názoru žalobkyne dovolací súd doposiaľ nevyjadroval, žalovaný uvádza, že takáto otázka by bola relevantná v prípade, ak by bola skutočne na svojich právach dotknutá a súd by skúmal, či existuje príčinná súvislosť medzi porušením ZoDD a dotknutia sa práv žalobkyne. Musí existovať kauzálny nexus medzi porušením práv a namietaným porušením ustanovení ZoDD, avšak porušenie svojich práv v predmetnom konaní dovolateľka nepreukázala. Žalovaný 1/ navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol, resp. zamietol a žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni vo výške 100%.

5. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol rovnaké argumenty, ako žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu. Žalovaný 2/ navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol, resp. zamietol a žalovanému priznal náhradu trov dovolacieho konania voči žalobkyni vo výške 100%.

6. Žalovaný 3/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žaloba o neplatnosť dražby bola založená na vymyslených a nepravdivých dôvodoch, ktoré boli vyvrátené zvukovým záznamom vyhotoveným na dražbe.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné, a to z nasledujúcich dôvodov:

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. V zmysle § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa § 432 ods. 2 CSP sa dovolací dôvod vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, pričom právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

11. Dovolací súd v prvom rade uvádza, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (nie skutková otázka). Môže ísť tak o otázku hmotnoprávnú, (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnú, (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Je potrebné však zdôrazniť, že otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť výlučne iba tá právna otázka, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil svoje rozhodnutie. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

12. Z obsahu dovolania sa dá vyvodíť, že dovolateľka ako právnu otázku považovala to, či v súvislosti s neplatnosťou dražby, možno mať za to, že samotné porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, nemusí byť nevyhnutne v priamej súvislosti s právami žalobkyne.

13. Dovolateľka odôvodnila prípustnosť dovolania uplatnenú v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 CSP písm. b) citovaného ustanovenia, teda tým, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo aj od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

13.1. V danej súvislosti dovolací súd uvádza, že vyššie vymedzená právna otázka už bola dovolacím súdom riešená, preto predpoklad prípustnosti dovolania je daný v zmysle ust. § 421 ods. 1 písm. a) CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. K tomu dovolací súd uvádza nasledovné:

14. Pre právnu otázku, ktorú má na mysli § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je charakteristický odklon jej riešenia, ktorý zvolil odvolací súd, od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Ide tu teda o situáciu, v ktorej sa už rozhodovanie senátov dovolacieho súdu ustálilo na určitom riešení právnej otázky, odvolací súd sa však svojím rozhodnutím odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (k tomu pozri napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017; podobne tiež napr. 4Cdo/95/2017 a 7Cdo/140/2017).

14.1. V dovolaní, prípustnosť ktorého je vyvodzovaná z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, musí dovolateľ špecifikovať ním tvrdený odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bližšou konkretizáciou rozhodnutia (rozhodnutí) dovolacieho súdu, ktoré napĺňa pojem ustálená prax dovolacieho súdu (R 83/2018). Ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým

v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky.

14.2. Bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým nahrádzať aktivitu dovolateľa, resp. advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa. V rozhodovacej praxi dovolacieho súdu je tiež ustálený názor, v zmysle ktorého sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

15. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že najvyšší súd môže pri posúdení prípustnosti dovolania zohľadňovať aj tie svoje stanoviská a rozhodnutia, ktoré dovolateľ neoznačil (k tomu pozri I. ÚS 51/2020).

16. Zhrnúc vyššie uvedené, z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP je relevantná len taká otázka, ktorá kumulatívne vykazuje všetky nižšie uvedené znaky: a/ musí ísť o otázku riešenu odvolacím súdom, ktorá je buď hmotnoprávneho alebo procesnoprávneho charakteru, b/ spôsob jej vyriešenia odvolacím súdom zakladá "odklon" od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ odvolací súd na jej riešení založil svoje rozhodnutie, d/ uvedená otázka musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní, e/ vždy musí ísť o otázku právnou, nie skutkovú; ak niektorý z týchto znakov chýba, dovolanie nie je podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP prípustné (k tomu pozri R 1/2018).

17. Podľa § 21 ods. 2 ZoDD v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka.

18. Z uvedeného ustanovenia nepochybne vyplýva, že v prípade porušenia ustanovení zák. č. 527/2002 Z. z., môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby.

19. Dovolací súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/66/2019 z 28. augusta 2020 publikované pod R 9/2021, v zmysle ktorého „Predpokladom úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby nie je len to, že boli porušené ustanovenia zákona, ale aj to, že žalobca bol práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutý na svojich právach. Obidva uvedené predpoklady musia byť splnené súčasne. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno na ich preukázanie v tomto prípade zaťažuje žalobcu.“

19.1. K úspešnosti žaloby o určenie neplatnosti dražby teda nepostačuje len zistenie, že došlo k porušeniu ustanovení zákona. Predpokladom úspechu takejto žaloby je, že musí ísť o také jeho porušenie, ktorým je zároveň žalujúca osoba aj reálne dotknutá na svojich právach. Medzi porušením niektorého ustanovenia zákona a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby musí existovať príčinná súvislosť.

19.2. To znamená, že pre úspešnosť žaloby o určenie neplatnosti dražby v zmysle citovaného zákonného ustanovenia musia byť kumulatívne splnené dva predpoklady, a to, že boli porušené ustanovenia tohto zákona, a že žalujúca osoba bola práve porušením týchto ustanovení fakticky dotknutá na svojich právach. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v spore o neplatnosť dražby zaťažuje žalobcu.

20. Aj v rozhodnutí NS SR sp. zn. 7Cdo/481/2014 zo 04. novembra 2015 bolo konštatované, že

„Akékoľvek porušenie zákona o dobrovoľných dražbách nie je dostatočným dôvodom na určenie neplatnosti dražby, ale relevantné je len také porušenie zákona o dobrovoľných dražbách, ktorým je zároveň osoba aj dotknutá na svojich právach... Dôležitosť posúdenia relevantnosti porušenia ustanovení zákona o dobrovoľnej dražbe vo vzťahu k osobe tvrdiacej existenciu dotknutia na právach, čo do výkladu ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách vyjadril aj zákonodarca v dôvodovej správe k zákonu č. 568/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „dôvodová správa“), ktorý k uvedenému ustanoveniu uviedol, že aktívnu legitímáciu na vedenie konania o neplatnosť dražby má každá osoba, ktorá tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach porušením ustanovení zákona. Nepostačí akékoľvek porušenie ustanovenia zákona, ale len také, ktorým je zároveň osoba aj dotknutá na svojich právach. Podľa dôvodovej správy nebolo zámerom predkladateľa kauzisticky vypočítavať jednotlivé prípady, kedy o relevantné poškodenie práv osoby by sa jednalo a necháva sa riešenie tejto otázky výlučne na súdnu prax.“

21. V zmysle vyššie uvedeného, teda ako správne treba vyhodnotiť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že z ust. § 21 ods. 2 zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách nevyplyva možnosť súdu určiť neplatnosť dražby pre akékoľvek porušenie ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách, nakoľko vyžaduje, aby osoba žalujúca neplatnosť dražby tým bola zároveň (nevyhnutne) dotknutá na svojich právach. V kontexte uvedeného odvolací súd riadne posudzoval odvolacie dôvody žalobkyne a dospel k záveru, že sú nedôvodné pre ňou požadovanú zmenu rozsudku a dopĺňacieho rozsudku.

22. Dovolací súd preto dospel k záveru, že odvolací súd sa riešením „dovolacej“ otázky nastolenej dovolateľkou neodklonil od ustálenej praxe dovolacieho súdu. Dovolací súd zároveň nezistil žiadny dôležitý dôvod, pre ktorý by sa mal odchýliť od takto publikovaného záveru.

23. Vymedzenie dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia, aké žalobkyňa predkladá vo svojom dovolaní a aké z obsahu jej dovolania možno vyvodiť, preto nezodpovedá spôsobu vymedzenia v zmysle § 431 až § 435 CSP. Absenciu takej náležitosti považuje Civilný sporový poriadok za dôvod pre odmietnutie dovolania (§ 447 písm. f) CSP).

24. Vzhľadom na vyššie uvedené prípustnosť dovolania uplatneného dovolateľkou podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) CSP nie je daná. Preto dovolací súd dovolanie odmietol v zmysle § 447 písm. f) CSP.

25. Žalovaní boli v dovolacom konaní úspešní, preto im dovolací súd na základe ustanovenia § 453 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.